ओबदियस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

१ अहङ्कारकारणात् १० याकूबं प्रत्युपद्रवकारणाच्च इदोमो भाविविनाशस्य कथनं १७ याकूबो भाविविजयस्य कथनञ्च ।

१ ओबदियस्य दर्शनं । प्रभुः सदाप्रभुरिदोममधीत्थं जगाद ।
वार्त्तैकास्माभिरश्रावि समादेशात् सदाप्रभोः ।
समीपं परजातीनां दूतश्च प्रेषितोऽभवत् ।
आयात तेन योद्धुञ्चोत्तिष्ठामः सकला वयं ॥
२ क्षोदिष्ठं पश्य जातीनां मध्ये त्वां कृतवानहं ।
यत्परीनास्त्यवज्ञाया भाजनं त्वं भविष्यसि ॥
३ चित्तगर्व्वेण मुग्धस्त्वं शैलदुर्गेषु वासकृत् ।
ऊर्द्ध्ववासं समाश्रित्य स्वचित्ते गद्यते त्वया ।
कोऽवतार्य्य स्थलादस्माद् भूमौ मां पातयिष्यति ॥
४ यद्यप्युत्क्रोशपक्षीव त्वमत्युच्चेऽवतिष्ठसे ।
यद्यपि ज्योतिषां मध्ये स्वनीडो निर्म्मितस्त्वया ॥
तथापि त्वं ततः स्थानान्मयावतारयिष्यसे ।
भाषते भारतीमेतां स्वयमेव सदाप्रभुः ॥
५ स्तेनाश्चेत्त्वामुपायास्यन् किंवा रात्रीयदस्यवः ।
तर्हि प्रयोगमात्रं तैश्चौर्य्यं किं नाकरिष्यत ।
हाहा तव विनाशस्तु जातः कीदृग् भयङ्करः ॥
द्राक्षासञ्चयिनश्चेद् वा समायास्यंस्त्वदन्तिकं ।
तर्हि तैः फलशेषः किं नैवात्यक्ष्यत कश्चन ॥
६ कीदृशस्त्वनुसन्धानमेषावीयन्तशां कृतं ।
तेषां गूढानि वित्तानि शत्रुभिर्याचितानि हि ॥
७ देशान्तं प्रेषयन्ति त्वां सर्व्वे त्वत्सहकारिणः ।
वञ्चयन्तो जयन्ति त्वां सर्व्वे त्वत्कृतसन्धयः ॥
त्वत्प्रदत्तान्नभोक्तारो जालं तन्त्वन्त्यधस्तव ।
इदोमस्यान्तरे तस्माद् बुद्धिः कापि न शिष्यते ॥
८ इत्थं नित्यप्रभुं ब्रूते दिने तस्मिन्नुपस्थिते ।
किं नाहं नाशयिष्यामीदोमाज्ज्ञानवतो नरान् ।

एषावः पर्व्वतात् किं न संहरिष्यामि विद्वतां ॥
निराशाश्च भविष्यन्ति प्रवीरास्तव तैमन । ९
एषावोऽद्रित उच्छेद्यो हत्यया मानवो यतः ॥
भ्रातरं प्रति याकूबं दौरात्म्याचरणात्तव । १०
भविता त्वं त्रपाच्छन्नः समुच्छिन्नश्च शाश्वतं ॥
यदा त्वं सम्मुखं तस्यातिष्ठस्तं दिवसं स्मर । ११
तद्दिने तस्य सम्पत्तिरपनीता विदेशिभिः ॥
विजातीयनरास्तस्य गोपुराणि प्रविश्य च ।
चक्रार्थं गुटिकापातं यिरूशालम्पुरीमधि ।
तेषामेकेन तुल्यश्च त्वमपि प्रतिभासि मे ॥
स्वभ्रातुस्तु दिने तस्य दुर्गते र्दिवसे त्वया । १२
दृष्टिपातो न कर्त्तव्यो यिहूदावंशजानधि ।
विनाशदिवसे तेषामामोदो न विधीयतां ।
तस्य सङ्कटकाले च दर्पोक्ति र्न प्रयुज्यतां ॥
मत्प्रजानां विपत्काले तत्पुरं न प्रविश्यतां । १३
विपत्काले ऽशुभं तासां न त्वयाप्यवलोक्यतां ।
विपत्काले धने तासां मा कुरुष्व करार्पणं ॥
तासां पलायिनश्छेत्तुं त्वं मा तिष्ठेश्चतुष्पथे । १४
सङ्कटस्य दिने शेषान् नरान् मार्पय वैरिणि ॥
सर्व्वासां परजातीनां प्रतिकूलः सदाप्रभोः । १५
दिवसो यत आसन्न आचरं त्वच्च यादृशं ।
कृतवांस्तादृगाचारस्त्वामुद्दिश्य करिष्यते ।
तावकीनापकारश्च मूर्ध्नि वर्त्तिष्यते तव ॥
पीतवन्तो यतो यूयं मम पूतगिरौ यथा । १६
सकलैः परजातीयैः पातव्यं सर्व्वदा तथा ।
ते पिबन्तो गिलन्तश्च सम्भविष्यन्त्यभूतवत् ॥
स्थास्यन्ते प्राप्तनिस्तारा: सियोनाद्रौ तु मानवाः । १७
पर्व्वतः स तदानीञ्च पूतस्थानं भविष्यति ।
स्वीयभूम्यधिकारांश्च याकूबो लप्स्यते कुलं ॥
याकूबस्य कुलं वह्नि र्यूषफश्च कुलं शिखा । १८
एषावश्च कुलं शुष्को नालराशि र्भविष्यति ॥

तौ च ज्वलिष्यतस्तत्र तान् नालांश्च ग्रसिष्यतः ।
एषावः कुलजातश्च प्राप्तनिस्तारमानवः ।
नावशेष्यत एकोऽपीयमेवोक्तिः सदाप्रभोः ॥
१९ लप्स्यते गिरिरेषावो दाक्षिणात्यनिवासिभिः ।
मिलेष्टीयप्रदेशश्च समभूमिनिवासिभिः ॥
इफ्रयिमस्य भूमिश्च शोमिरोणस्य च स्थलं ।
विलप्स्येते यिहूदीये विन्यामीनेन गिल्यदं ॥
२० इस्रायेलीयवंशस्य निर्वासादागता च सा ।
सेना सारिफतं यावत् किनानीयान् प्रजेष्यति ॥
यिरूशालमतो नीता ये तु निर्वासिता जनाः ।
सिफार्दे सन्ति जेष्यन्ति दाक्षिणात्यपुराणि ते ॥
२१ आरोक्ष्यन्ति सियोनाद्रिं नरा निस्तारकारिणः ।
एषावः पर्वतश्रेष्ठा विचारं कर्त्तुमुद्यताः ।
तदा नित्यप्रभोरेव राजत्वञ्च भविष्यति ॥